

"повітряної колісниці". До речі, опис польоту і приземлення повітряної колісниці царя Душьянти в останньому акті "Шакунтали" вражає точністю чисто технічних деталей, доступних, здавалося б, лише сучасному пілотові!

Калідаса, безумовно, багато мандрував і добре знав свою країну. Мотив шляху і руху - один з самих постійних в усіх його творах (виключенням є лише статична "Малявіка і Агнімітра"). Подорожні, стомлені літньою спекою і тугою по покинутих коханих, топчуть груди землі в жаркий сезон ("Пори року") і з приходом мусону вони ж квапляться додому до дружин ("Хмара-вісник"). М'яко котиться по лісовій дорозі колісниця, що везе царя Дилипу і царицю Судакшину до відлюдника Васиштхе порадитися про причину відсутності потомства у царської пари ("Рід Рагху"); нестримно мчить колісниця Пурураваса, наздоганяючи демона, що викрав красуню асару Урваши ("Мужністю завойована Урваши"), і колісниця царя Душьянти, яка швидше за вітер, переслідує лань на полюванні, ("Шакунтала"). Гуде земля при руху військ Рагху, що виступили в похід на завоювання усіх восьми сторін світу ("Рід Рагху"); мчить на горбатому бичу Нанди бог Шива, підкорюючи небесні і земні простори ("Народження бога війни"). Немов бойові слони в атаку, мчаться по небу грозіві хмари в сезон дощів, і набряклі від щедрих вод річки квапляться на побачення з океаном ("Пори року"), - все, живе і неживе, несе цей нестримний потік буття, в який з жадібною і пильною увагою вдивляється Калідаса – вічний мандрівник і учасник цього потоку.

Старкова Віолетта Дмитрівна

РАННЄ ОВОЛОДІННЯ ПРОФЕСІЙНОЮ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ – ШЛЯХ ДО КОМПЕТЕНТНОСТІ В МАЙБУТНЬОМУ

Україна, Харків

Харківський національний медичний університет
Кафедра української мови, основ психології та педагогіки
Науковий керівник: к. філол. н., викладач Скорбач Т.В.

У сучасних умовах в Україні медичні працівники дещо змінюють напрямок роботи, що зумовлено європейською інтеграцією медичної спільноти. Більше уваги приділяється гуманному ставленню лікаря до пацієнта, яке повинно

доповнювати його фаховість. Водночас хворі люди стають більш вимогливими до медичних працівників, а клінічні випадки, де потрібна кваліфікована допомога, стають складнішими під впливом деяких соціально-економічних умов.

У зв'язку із цим набуває значущість мова професійного спілкування, яка є функціональним різновидом української мови та має специфічні особливості. Розвивати навички в опануванні мовленнєвим етикетом за професійним, а саме медичним спрямуванням, здобувач освіти медичного вишу повинен з перших хвилин отримання освіти фахівця на рівні магістра медицини, оскільки без знання мови сьогодні неможливо стати повноцінним громадянином, патріотом України, високоінтелекгентною людиною, кваліфікованим, конкурентно-спроможним фахівцем у галузі медицини.

Майбутній лікар повинен розуміти, що інформацію щодо стану здоров'я хворого, тактику обстеження та надання допомоги він буде представляти у звичайній повсякденній роботі. При цьому його мовлення має бути дуже чітким та зрозумілим для пацієнта, який звернувся за допомогою.

Водночас інших рис мовленнєвого етикету майбутній медик повинен набути в спілкуванні з колегами або при заповнюванні та оформленні медичної документації. Будь-яка помилка в словах лікаря, навіть незначна, може коштувати для пацієнта стресом або позначитися на перебігу його хвороби. Поведінка й слово лікаря часто стають причиною багатьох ятрогенних захворювань. І все це призводить до нівелювання професійної компетентності лікаря навіть у тому випадку, коли вона знаходиться на достатньо високому рівні та являє собою неусвідомлену компетентність.

Висновок. Таким чином, якісне опанування українською мовою професійного спрямування, що є невіддільною часткою компетентності лікаря, неможливе без систематичної, цілеспрямованої підготовки в рамках предмета «Українська мова (за професійним спрямуванням)».